

ни човѣкъ, ни звѣрь, ни птица. Природата сякашъ бѣше заспала дълбокъ, непробуденъ сънь.

Въ другарски разговоръ се приближиха до първитѣ селски кѣщи. Но ето че се изпрѣчиха предъ тѣхъ неочаквано множество заптиета. Пропука пушка, втора, трета — и почна сражение. Стояня падна убитъ, а Свиленъ и Иво повалиха мъртви нѣколко души отъ стражата и поеа къмъ планината въ непрекъснатата стрелба. Едва на разсѣмване стигнаха въ пещерата.

Току-що легнаха за отмора, чести пушечни гърмежи раздраха въздуха. Хайдутитѣ стиснаха здраво пушките си и излѣзоха вънъ, като се прикриха до скалата, задъ която зѣеше бездѣнна пропасть. Стрелбата продължи ожесточено. Наблизу се чува неприятелски закани и викове — да се предадатъ. Въмѣсто отговоръ, двамата отвърнаха съ пукотъ. Но настѣпи най-тежкото изпитание: куршумитѣ имъ се свършиха! Какво биха могли да сторятъ съ голи рѣще?! — Предъ тѣхъ ревъше многобройна потеря, а задъ тѣхъ се чернѣеше пропастьта! И въ тия опасни минути тѣ се качиха на голѣмата скала и извикаха съ високъ гласъ:

— Долу робството, да живѣе свободата!

Десетки куршуми профучаха и нараниха смъртно безстрашнитѣ хайдутѣ, които се струполиха прегърнати въ бездната.

Отъ тогава и до днесъ отъ сѣщата, наречена по-сетне плачуща скала, капе непрестанно вода. Тия чисти капки сѣ неизплаканиѣ сълзи на двамата храбреци, загинали славно и достойно за Родината.

Ненчо Савовъ

ПѢТЕЛЪ И ЛИСИЦА

Кума-Лиса неуморно обикаля около курницитѣ, дано да ѣси хване нѣкоя кокошчица или пѣтленце.

Ала навикътъ и търпението могатъ да превърнатъ дори врагове като лисицата и пѣтела въ добри приятели. Ето какво разказва за това единъ звѣроукротителъ.

Донесоха ми веднажъ малко лисиче, за да го дресирамъ за цирка. Отначало, когато бѣше малко, оставяхъ го свободно да ходи изъ кѣщи. Лисичето привикна съ хората и, вмѣсто да ги хапе, бързаше да скрие частъ отъ храната, която получавахе, задъ долапа.

Когато лисичето порастна, свързахъ го съ верига и се заловихъ да го обучавамъ. Слагахъ две маси далече една отъ друга. На едната маса поставяхъ месо, а на другата — лисицата. Тя трѣбваше да скочи, за да си вземе месото. Отначало лисицата не искаше да скача и увисваше въ въздуха на своята верига. Тогава намалихъ раз-